

Catharina Östman:

*Jag har ett lusthus byggt
av flöden, stora skimrande
vattenflöden.
Jag sänder ut duvor och korpar
åt alla håll –
olivbladssökare! regnbågsfinnare!
Tiden är ny som förlåtelsens hand.
Befriad från ordens kläder
flyter jag kraft, växer
en rörelse fram.
Bara verklighet
gungar här. Jag
känner den inte, den vet
mig.*

(Ur "Speglingar av stora hav" 2002)